

— Добръ, му казахъ азъ, ето съгласявамъ ся на първото ви приложение, но само до три години да продължавами съ козитѣ, то ся знай всѣка година, както казахте да бракувами и задържами по добрите отъ тѣхъ.

— Да, тъй и друго яче нето е възможно, защото нали опитъ правимъ, защо да ни правимъ съ по добрите майки, а да правимъ и съ по нехвилитѣ, които ся дребниви, стари, куци и слѣпятѣ и като скланяшъ тъй, още днесъ ся приготви и утре, да подбира говедаря говедата и закарай ги на Меджидийския панаиръ и ги продай до едно и щомъ ся завърнишъ да бракувами и козитѣ. Слѣдъ това станахми двамца и ся цѣлунахми въ устата и почнахми да размишлява ми за още 3-ти години.

Още нея вечеръ тръгвами за Тулча, като поръчахми на говедаря — Иванъ, да подбира сутренъта говедата и да ги кара много полека за да бѫдатъ вечеръта въ село Хаджеларъ. И тъй отъ Тулча ся управявъмъ за Хаджиларъ, гдѣто спахме съ чердата у Дѣдо Ивана Хорозовъ, на другата вечеръ около полунощъ стигнахми въ Потуръ — у дома. Но защото въ такъвъ случай май падамъ протестантинъ, присѣдѣхме въ Потуръ, защото бѣше ся случило него денъ Недѣля — 10 Октом. (28 Септ. 1858 г. ст. ст.).

На 11 (29-и) тръгвами за Панаиря и на 14 Октомврий (на 2) стигнахми и защото Панаиря вече билъ отворянъ отъ миналия Петъкъ, за това още сѫщия денъ продадохъ нѣколко отъ тѣхъ, но когато идѣхъ да питатъ, колко искамъ за „Арпадъ“ — за бика, казва имъ „не е мой“, тъй казвахъ и за другата ми „Калинка“ — името на една отъ кравитѣ. И тъй въ три-четири дни устанахъ само съ *Калинка* и *Арпадъ*. и защото говедаря си замина за Мачинско отъ гдѣто бѣше, за това, на 18-и (6) с. м. ся връщамъ съ тѣхъ и ги уставямъ у баща си въ Потуръ и щомъ додохъ въ Тулча, направихъ за всичко тъй както бѣше но само за Бика и драгата ми крава излѣгахъ другаря си, съ който най-добре приживѣхъ отъ 8 Ноем. 1855 г. до 62-та — 25 Августъ, и то излѣгахъ го за това, че ма тръпки побивахъ, когато идѣхъ копувачитѣ най-паче да искаять Бика. Даже немилостиво можахъ го прода тогава, защото той бѣше много едъръ за това ми бѣше милъ той и Калинка да ги продамъ. Бика цѣненъ за 24 минца т. е. за 1300 гроша, а прѣзъ зимата го продадохъ едвамъ за 365 гр. И то тъй излѣгахъ другаря си, че щомъ сме пристигнали на